



# Les peres jovenetes

JOSEP CARNER

Ai la petita Ixena, voluble com l'amor,  
que vols que et creguin muda, la boca ben estreta,  
i ta mirada xiscla tan fort com l'oreneta  
dessota les pestanyes, serrell del teu candor!

Quan obres la finestra, ja tot el món és clar;  
l'olor que t'esperava del roserar, tremola;  
la llum et pren la cara i pel teu cos rodola  
i ta rialla dins un raig de sol se'n va.

I quan el cel és d'or i cada cosa invita  
en el camí i el marge i el tros, sobtadament  
sents una esgarripança del goig d'ésser vivent,  
l'esguard xipollejant en la llum infinita.

Ah si les albes roses i els branquillons d'abril  
i el so de l'ocellada i el riu que s'adelera  
poguessin lliberar-te, tu sola, tu primera,  
de topar mai el dol, Ixena, més gentil

que les primeres peres que es fan acolorades  
llavors que tant s'atarda el sol per la vessant:  
les peres jovenetes, penjant extasiades  
de cabre, justes, dintre la boca d'un infant!

CARNER PUIGORIOL, Josep (1984): *Els fruits saborosos*. Edició i notes d'Esther Centelles. Barcelona: Edicions 62, col·lecció "L'Alzina".